G. a. Inclinauit se ubi scribebat intra. si qs sui pcio est. mittat in eam lapidem. Oio.

Ora qs o ꝑ dis: ut qui se afflig[illegible]: carne ab alimentis abstinet: sectantur iustitiam a culpa ieiunent. ℣. Ps. Sqip. Aduēs. c. Etiam e qm abraham duo filios habuit. unum de ancilla. unum de liba. si q de ancilla fm carne natus e. qm aut de liba p repromissionem q st pallegoriam dicit. Ad d. ati. Semio te sepiauit mulier nrmo d. nec e te sepiabo. ia amplius noli peccare. Oio.

Concede qs o ꝑ dis: ut qui carmento nre actionis affligimur: tue gie solatio recreemur. ℣. Aduēs. Ad matut. Inuit. Ps. Ps. Ecce quomodo suauis est spiritus tuus domine in omnibus nobis. Ps. Ueniite. Tres prime lec legit de exodo. Moyses autem pascebat oues ioctor cognati sui sacerdotis madian. Cuiq; mi nasset ogrem. adiit eum angelus dni: uenit ad montem dei oreb.

Apparuitq; ei dns in flamma ignis de medio rubi: quem videbat quod rubus ardet et non cōburebat. Dixit g moyses. Vadam nunc et uidebo uisionem hanc magnam. qr non cōburatur rubus. ℣. Cum uidisset dns quod accederet ad uidendum. uocauit eum de medio rubi. dicens. Moyses moyses. Qui ait. Adsum. Ait ille. ne appropies huc. Solue calceamentum de pedibus tuis. locus e in q stas. tra sca e. Et ait. Ego sum deus patris tui. deus abrahā. deus ysaac. deus iacob. ℣. Stetit moyses coram pharaone. dixit hec dicit dns. Dimitte populum meum. ut sacrificet mihi in deserto. ℣. Deus de hebreorum misit me ad te dicens. Dimitte. Lectio. Ascendit g moyses fa

tem sua: nō est audiat a
spicē et dn̄, Cu aut dūs.
Vidi afflictōem ꝓp̄ mei q̄
in egypto: et clamorē eius
audiui: ꝓp duritiam eorū
qui p̄sunt opib̄. Et sciē
dolorē eius: descendi ut li
berarem eum de manibus
egyptiorū et educēm de terra
illa: in terram bonam et spa
tiosam. in terram que fluit
lacte et melle: ad loca cha
nanei. et hethei. et amorei. et phe
rezei. et euei. et iebusei. ℣. Ci
temus dicio glose cum honorifi
catus ē. equū et ascensorē, pieca
uit in mare. Adiutor et protector
factus ē. mihi in salutē. ℣. Ve
quasi iur pugnator ops nomen
eius. Adiutor. ℣ Sīmo sci
Stabat | iobis os amici. Lam.
moyses in monte. non ar
mis sed prabo pugnatuus.
Stabat extensis ad celum
manibus: et moto orans af
fectu: in terra. sed celo an
helum postulabat. Pugnab
cum hostib̄ absens. dicentē
nis sine bello decertabat: ut
que loa diuisitas abiunca

se iunxerat orationis effectus
bellatorē presentē hostib̄
exhibet. ℣. Iumani uie tue et
fenitre tue in aquis multis. De
duxisti sicē oues ꝓp̄ tuū. in manu
moysi et aaron. ℣. Transtulisti
illos mare rubrum. et insuexi
sti eos pacē in nuua. Dedu. Tc. ℣
Fit moyse orante pugni
occulta: et manifesta uic
toria. latentē diuincat: ut e
uidentē deuincat. Solus
orat: ut multi saluentur.
Stabat moyses in monte:
iam primus celo. iam ma
nus syderibus. Et quanto
cum sublimitatis motis exte
lerat: tanto orato primus
exhibebat. ℣. Qui precedabant
ꝓp̄in tuū cū. demersisti eos ip
fundū. Et in columpna nub̄ duc
tor eor fuisti die. ℣. Deduxisti
sicē oues ꝓp̄ tuū in manu moy
si et aaron. Et in colu. Tcc. ℣.
Fit moyse orante victo
ria: cessante mestitia.
Victor hostib̄ efficitur:
iusti corpore fatigato. Ad si
ut isti iuncē moyse cessā
te in precē: ut diu diuersa

Double column
13th cent. mus. paper